

PĚKNÁ VYHLÍDKA

11/2014

MĚSÍČNÍK SBORU ADVENTISTŮ 7. DNE V SOKOLOVĚ, KRASLICKÉ 494

Novinář Tomáš Kábrt: Svoboda je Boží zázrak

Jen málokdo v Sokolově nezná jméno Kábrt. A zdaleka to již není zásluhou tanečního mistra Josefa Kábrta, který učil v Sokolově tancovat několik generací. Neméně známý je jeho téměř padesátiletý syn Tomáš. Tomáš se proslavil ve chvíli, kdy v době hluboké totality vystoupil s respirátorem na obličej na prvního máje na tribunu, kde stáli komunističtí pohlaváři před mávátky třepetajícími lidmi na novém náměstí. K jeho činu se přidalo několik odvážlivců, kteří Sokolov popsali nápis "Dusím se".

Tomáš patří k tzv. rozjížděčům. Rád vymýšlí nové aktivity a stále se angažuje ve prospěch lidí, kteří nežijí ve svobodných zemích. Dlouhá léta pracoval jako novinář a za svoji odvahu

bojovat proti nespravedlnosti, podvodům a lžím byl dokonce několikrát napaden, za komunismu byl několikrát ve vězení. Bydlí v obci Libavské Údolí, kde nějaký čas dělal i starostu. V Sokolově zakládal po revoluci Občanské fórum, Úřad práce či Sokolovský deník. I o jeho "podzemní" činnosti nyní natočila Česká televize jeden z dílů seriálu Fenomén underground k 25. výročí pádu totality s názvem Ve stínu železné opony. Předpremiéru tohoto dílu promítne hudebník, krajský zastupitel a Tomášův kamarád Miroslav Balatka 14.11. v restauraci U Slunce v Těšovicích od 20 hodin. Tomáš však za svoji největší životní výhru považuje poznání absolutní svobody, kterou nabízí Ježíš Kristus. Slaví

tak letos dvojitě výročí - 25 let od pádu komunismu a 25 let od svého křtu v sokolovském sboru adventistů.

Jak vnímáš výročí 25 let od pádu komunismu?

Mám velkou radost ze svobody. 25 let svobody je v českých dějinách rekord-

(Pokračování na další straně) 1

(Pokračování ze strany 1)

ní doba. Považuji za Boží zázrak, že jsem to mohl zažít. Můžu se svobodně projevat slovem, tiskem i obrazem a obohacovat se svobodnými projevy ostatních.

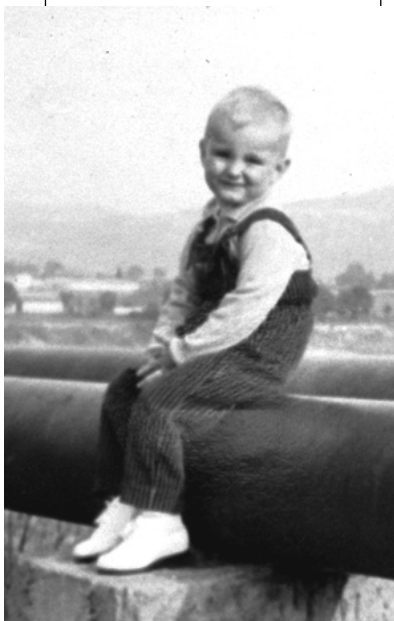
Jak bys ji srovnal s vnitřní, duchovní svobodou v Kristu?

V Kristu má člověk svobodu absolutní, vnitřní, na prostředí a okolnostech nezávislou. Když se člověk bojí Boha, nemusí se bát ničeho jiného ani smrti. Tuhle svobodu prožívám samozřejmě mnohem intenzivněji.

Kde ses setkal s Kristem?

Vzpomínám si, že když jsem se jako člověk vychovaný k bezbožnosti zamýšlel nad životem, světem, přírodou, tak vždy tyto úvahy směřovaly do prázdnoty a pocitů marnosti a nesmyslnosti. Jako prakticky každý člověk bez Boha jsem tyto pocity přehlušoval zábavou, alkoholem a podobně. Byl jsem členem a textařem undergroundové skupiny Luncheon beat, která vystupovala neveřejně v době komunismu pro pozvané přátele. Pozvánky jsem vyráběl na kopírovacím stroji ve skladu, kde jsem pracoval. V té době jsem také vydával ilegální literární časopis Západočeský průser a přispíval do dalších ilegálních tiskovin Stres a Voknoviny. Zajímá jsem se o filozofii a různá duchovní učení, ve kte-

rých jsem hledal odpovědi na své existenciální otázky. Přitom jsem narazil pod vlivem skupiny Plastic People of the Universe i

Na rourách u Bohemky

na Bibli, konkrétně na Evangelium podle Marka, kde jsem byl konfrontován s výroky a činy Ježíše Nazaretského. Čím víc jsem o nich přemýšlel, tím víc mi přišly geniální. Ptal jsem se sám v sobě, proč Bůh nemluví i se mnou, pokud existuje. Pak se stala zvláštní věc.

Přišel za mnou jeden známý z jiné hudební skupiny, jestli bych mu nepomohl s pozvánkami na jejich neveřejný koncert. Řekl jsem mu, ať mi přinese podklad k okopírování, a on to udělal. Šlo o satanistickou skupinu a na pozvánce měli spoustu obrácených křížů, ukřížovaného Ježíše pověšeného hlavou dolů. Napadlo mě, že takovou

pozvánku kopírovat nebudu. Řekl jsem mu, že nebudu spolupracovat na něčem, s čím nesouhlasím. Navrhl, že pozvánku předělá, a já souhlasil. Pak ji přinesl znovu a byli na ní nakreslení členové jeho skupiny. Udělal jsem mu tedy asi sto kopií. Když jsem mu je předával, tak on řekl: "Takže si to tam našel!" Odpověděl jsem, že jsem nic ne našel, a chtěl vědět, o čem mluví. Ukázal mi originál pozvánky a chtěl, abych se na něj pozorně podíval. Já uviděl, že na krku jedné z nakreslených postav je obrácený kříž, kterého jsem si předtím nevšiml. Jenže ani na jedné z kopií tento obrácený kříž nebyl, i když všechno ostatní tam bylo přesně jako na originálu. Nemohl jsem ani dýchat, natož mu něco

vysvětlovat. Pochopil jsem, že Bůh ke mně promluvil, jak jsem chtěl. Bylo mi jasné, že žádný kopírovací stroj nedokáže kresbu takto upravit. Musel jsem na to pořád myslet a prázdnota, kterou jsem předtím ve všem nacházel, se začala zaplňovat.

Jaká byla tvá další cesta?

Měl jsem stovky otázek, ale neznal nikoho, komu bych je mohl položit. Až jsem si vzpomněl na Luboše Krále, kterého jsem znal od vidění z hospody. Věděl jsem, že se nedávno oženil s nějakou věřící dívkou a že se nechodí už opíjet a mohl by mi k tomu něco říct. Vypátral jsem, kde bydlí, a navštívil

(Pokračování na další straně) 2

ho. Přivítal mě v Šabině, kde bydlel se svou manželkou Janou. Snažil se mi na mé otázky odpovídat, donesl mi i nějaké čtení, nahrávky, a když jsem byl u nich už dva dny a pořád jim nedal pokoj, tak mě poslal za kazatelem do Chebu. Byl to kazatel církve adventistů Jaroslav Šroll. Ten mi z mých stovek otázek odpověděl pouze na jednu s tím, že na další mi odpoví zase příště. Tak jsem vždy po práci jezdil vlakem

do Chebu a dobře si cestou promýšlel, co se zeptám své "zlaté rybky". Kazatel mě pak pozval na kurz Bible v Sokolově, kde měl přednášet. Přišel jsem tam s dvěma kamarády a divili jsme se, kolik lidí má také o tento kurz zájem. Až po několikáté lekci nám došlo, že všichni ostatní jsou členové sboru, ve kterém se kurz pořádá, Bibli znají a chodí tam jen kvůli nám. Takový zájem jsme jako černé ovce města neznali a překvapil nás ještě víc.

Kdy ses rozhodl ke křtu a vstupu do církve?

Asi rok potom, v prosinci roku 1989 jsem se nechal pokřtít. Do sboru jsem ale chodit nezačal, byla revoluce a my jsme s kapelou mohli konečně svobodně

hrát, nahrávat, koncertovat a já jsem byl aktivní v Občanském fóru. Křest jsem bral spíše jako soukromou věc. Jenže moji vrstevníci z kapely a okolí se mě začali vyptávat, bylo

jim divné, že už se s nimi neopíjím a podobně. Já jim neuměl na jejich otázky odpovědět, tak jsem kvůli nim začal chodit na sobotní bohoslužby do sboru. To, co jsem se tam naučil, jsem pak předával svým známým v jednom bytě na Michalu, kde se z tohoto důvodu scházeli a já se tam s nimi modlil a četl jim z Bible a vykládal. Někteří začali chodit do sboru se mnou.

Co tomu říkali rodiče?

Rodiče, kteří za komunismu měli doma kvůli mně i domovní prohlídky, považovali mé obrácení za další "podezřelou činnost", na které byli u mě už zvyklí. Pak ale přišla revoluce a z bývalých podivínů a rebelů se stali hrdinové a ozdoby všech recepčí a vernisáží,

což mě "rehabilitovalo" i v očích mého příbuzenstva. Dnes už mě zase většina bere jako podivína a fanatika. Moji prarodiče z otcovy strany byli aktivní katolíci. Od dětství mě brávali s sebou do kostela v Náchodě. Moje maminka Bohumila už umřela, její bratr a můj strýc František, u kterého jsem také trávil nejedny prázdniny, žije v Plzni.

Kam jsi chodil do školy?

Na jazykovou základní školu v Chodově, potom na střední ekonomickou školu v Karlo-

vých Varech. Maturoval jsem s vyznamenáním, tak jsem se vydal na vysokou školu, tam se mě ale u přijímaček zeptali, jaký je rozdíl mezi buržoazní a socialistickou demokracií, tak jsem jim řekl, že demokracie buď je, nebo není, a nepřijali mě. Ani jsem o to po této zkušenosti nestál. Byl jsem odveden na vojnu na Slovensko do Zvolena. Filozofickou fakultu jsem šel studovat až po převratu, ale nedokončil jsem ji, i když mě studium hodně bavilo. Katedru sociální práce vedla docentka Jiřina Šiklová, bývalá mluvčí Charty 77. Se školou jsem skončil kvůli rodině. Oženil jsem se a narodili se nám brzy po sobě dva synové. Moje žena studovala a já jsem musel rodinu živit.

Když kluci vyrostli, vystudoval jsem Teologický seminář v Sázavě.

Kde jsi dosud pracoval?

Po maturitě v roce 1983 jsem šel vykládat vagóny do skladů Bohemia v Sokolově. Tam jsem se vrátil i po vojně, chvíli jsem tam dělal zásobovače, ale kvůli

potížím s komunistickou tajnou policií STB jsem odešel na dálkovou přepravu dělat stěhováka a závozníka. Když začala revoluce, byli jsme zrovna schováni na brigádě sázení stromků v lese u Horní Blatné. Museli jsme se takto

schovávat při každém významnějším datu v kalendáři, protože STB před každým takovýmto datem všechny svobodomyšlné lidi zavírala do vězení. Byl jsem takto také několikrát zavřený a seznámil se tam se zajímavými lidmi. Když jsme přijeli z hor, byli na jednou v ulicích lidé s trikolórami a v televizi Václav Havel. Přirozeně jsem se zapojil a stal se okresním koordinátorem Občanského fóra v Sokolově. Po vyhraných volbách jsem z politiky odešel zakládat sokolovský úřad práce a pak do vydavatelství VLP, pro které jsem založil Sokolovský deník a nějaký čas jej vedl. Později jsem vedl i Karlovarské noviny,

pracoval v regionální příloze MF Dnes a v oddělení elektronické komunikace s veřejností pro město Sokolov.

Jak uplatňuješ svoje teologické vzdělání?

Působím jako laický kazatel a učitel sobotní biblické školy ve sboru církve adventistů v Sokolově, někdy

mi současného výtvarného umění v klášterním kostele.

Co tvá rodina?

Když mě vyslyšali na STB, tak se mě ptali, kdy se ožením. Byli totiž zvyklí vydírat lidi přes rodinu. Řekl jsem jim, že se ožením, až je zruší. Moc se tomu tenkrát nasmáli. Nejlip se ale, jak známo, směje ten, kdo se směje naposled. Já jsem to tedy dodržel a v létě roku 1990, když zrušili STB a všechny její sokolovské příslušníky propustili od policie, jsem se oženil s mojí Haničkou. Máme dva moc hodné syny. Starší Daniel studuje na Uni-

i v Karlových Varech, Chebu a Tachově. Mám přednášky o Bibli v městských knihovnách, na středních školách, nyní pomáhám organizovat romské bohoslužby a duchovní službu Romům, konzultuji v církví otázky duchovní komunikace s veřejností a sdělovacími prostředky v České a Slovenské republice. Tématům duchovnosti a krásy se věnuji také jako předseda německo-českého spolku Misslareuth 1990 Mitte Europa, který pořádá již čtvrt století letní přeshraniční přehlídku klasické, jazzové a etnické hudby a výtvarného umění Festival uprostřed Evropy, v Sokolově pomáhám také s výstava-

verzitě Karlově v Praze zubní lékařství a dálkově teologii na Sázavě, mladší Martin politiku, ekonomii a filozofii v anglickém Yorku.

Co by sis přál?

Každý den se modlím za uzdravení nemocných kloubů mé ženy, za to, aby naši synové našli své místo v životě, za mého tátu a rodinu mého bratra Pepíka, aby se smířili s Bohem, za Boží vedení pro lidi, které seznamuji s poselstvím Bible, a také za to, aby mi Bůh dával své Slovo a očistil mě pro službu jeho království lásky.

Děkuji za rozhovor. (hk)

Státní svátek s pěvcem Ivo Hrachovcem

Ke státnímu svátku a 25. výročí osvobození Sokolova od komunistické totality se v pondělí 17. listopadu uskuteční od 18 hodin v sokolovské modlitebně církve adventistů na Šenvertu, Kraslické ulici 494 slavnostní koncert duchovních árií a spirituálů v podání sólisty Státní opery v Praze Iva Hrachovce s doprovodem klavíristky Johany Hanikové. Zazní díla Franze Schuberta, Giuseppe Giordaniho, Alessandra Stradelly, Jana Dismase Zelenky, americké tradice a černošské spirituály.

Ivo Hrachovec patří mezi přední operní pěvce v oboru lyrický bas. Je obdařen mimořádnou schopností pro ztvárnění jevištních postav. Je také vyhledávaným interpretem pro oratornia a koncertní díla. Vystupuje po celé Evropě, kde je vítězem mezinárodních pěveckých soutěží v

Trnavě, Karlových Varech, sicilské Ennë, italské Lecce nebo Catholice. Absolvoval Janáčkovu konzervatoř v Ostravě, Fakultu hudeb-

ního umění Ostravské univerzity, letní studijní pobyty v italské Sieně u maestra Carla Bergonzioho a mistrovský kurz u Margret Hönigové v Německu. V roce 2003 dostal angažmá v Národním divadle v Praze na scéně Státní opery.

Jeho nejlepší role jsou Vodník v Dvořákově Rusalice, Sarasto a Sprecher v Mozartově Kouzelné flétně, Colline v Pucciniho Bohémě, Basilio v Rossiniho Lazebníku sevilském, Sparafucille ve Verdiho Rigoletti, Raimondo v Donizettiho Lucii z Lammermooru a Geronio v Rossiniho Turkovi v Itálii. Věnuje se také koncertní tvorbě, například Mozartovu Requiem, Dvořákovu Requiem a Stabat Mater nebo Händelovu Mesiáši. Natočil CD s Biblickými písněmi Antonína Dvořáka, výběr z moravské lidové poezie a Janáčkovy úpravy ukvaldských lidových písní.

V pondělí 24. listopadu od 18 hodin naváže na koncert na stejném místě přednáška Tomáše Kábrta z České biblické společnosti na téma Duchovní rozměr svobody.

(tk)

V klášterním kostele o Božím stvoření

První dva týdny v prosinci hostuje v sokolovském klášterním kostele putovní výstava s doprovodným programem Stvoření. Začne vernisáží v pondělí 1.12. od 17:30 hodin. Na vernisáži promluví přírodovědec Libor Votoček, na klasickou kytaru zahraje Martin Lindtner. Výstava

obsahuje 25 panelů názorně informujících o různých vědeckých poznatcích vyvracejících evoluční teorii o náhodném vzniku života, o argumentech tzv. kreacionistického pohledu na přírodu předpokládajícího Boží stvoření, dále sbírky zkamenělin dokazující dávnou existenci součas-

ných forem života a podobně. Výstavu doprovodí promítání filmů, přednášky a prezentace odborníky a nabídka knih a časopisů. To vše do neděle 14.12. každý den mimo pondělí od 10 do 18 hodin. Vstupné na výstavu bud dobrovolné, každý je srdečně zván.

(tk)

Vzpomínka na Petra Lipperta

V roce 1960 ve věku 21 let zemřel za záhadných okolností Sokolovák Petr Lippert. Tento mladý muž, který pocházel z věřící rodiny místních adventistů a kvůli svému vyznání nesměl v 50. letech na střední školu, našel v sobě odvahu napsat do tehdejších komunistických novin, Mladé fronty, článek s názvem "Stvořitel se vysmívá". To se mu možná stalo osudným. Článek vyšel 20. července roku 1957 v rubrice Slovo mají čtenáři. Stál o jeho zveřejnění tak, že redaktorům nabídl svoji celou mzdu, jen když ho otisknou. Redaktoři článek otiskli s výzvou, aby mu lidé na jeho názory sami odpověděli. Napsali: "Napište nám své mínění o dopisu Petra Lipperta. Řekněte své slovo k uvedeným problémům. Pomozte podle svého vlastního přesvědčení ukázat pravdu."

Redakci zaplavily stovky dopisů mladých i starších lidí, některé byly v komunistickém listu také zveřejněny, většinou ty negativní, podle nichž "stvořitelem je lidstvo", "ne Bůh člověku, ale člověk Bohu propůjčuje svoji sílu, chytrost, sny a fantazii" atd.

Dopisy ale nechodily jenom Mladé frontě. Přicházely poštou přímo Petrovi a v nich mu pisatelé naopak většinou vyjadřovali podporu, radovali se z jeho odvahy, společně probírali různá duchovní témata, prosili o pomoc, radu a také chtěli poznávat Bibli a Ježíše Krista. Petr všem odpovídal a z

dopisů, které se uchovaly, je znát, že si s mnohými pak psal dlouhodobě. Petr Lippert byl i jinak aktivní. Zúčastňoval se sobotních bohoslužeb v církvi adventistů, natáčel kázání na magnetofon Sonet, který si pořídil jako jeden z prvních.

V týdně pak s kázáním objížděl ty, kteří se do shromáždění nedostali. Hrál na hudební nástroje, fotografoval, filmoval, byl zaníceným radioamatérem a vše, co dělal, dělal stejně zodpovědně, jako odepisoval všem lidem, kteří mu psali. "Petr byl pro mne nedostupným vzorem," říká o něm jeho mladší bratr Bohuslav Zámečník.

Petr začal chodit po poválečném vyhnání Němců z ČR do školy v Německu, protože jeho maminka byla Němka. Mohla se však po čase vrátit a on pokračoval ve výuce ve škole v Habartově a později v Sokolově. Onemocněl a dlouhodobě se léčil v plicní léčebně v Košumberku. Když se po roce a půl a absolvované

operaci plic vrátil, nastoupil do učebního oboru lakýrník a malíř písma. Po vyučení pracoval jako lakýrník na OSP v Sokolově. Tři roky po tom, co si začal veřejně dopisovat s lidmi o Bohu, se vrátil z jedné nedělní směny a nebylo mu dobře. Druhý den zůstal doma a odpoledne ho odvezla sanita. Další den odpoledne za přítomnosti maminky v nemocnici zemřel. Byl malátný, neměl sílu, říkal jí, že cítí, jak mu ubývají síly, že necítí nohy, ruce a najednou zemřel. Pitva se nekonala a příčina smrti byla určena jako "srdeční selhání". Mnozí jeho blízcí mají podezření, že po velkém ohlasu a rozruchu vyvolaném dopisem a reakcí Mladé fronty i lidí se účastnila na jeho smrti komunistická policie StB.

Stvořitel se vysmívá

Vážená redakce!

Mnoho se mluví o vodíkové bombě. Všichni lidé chtějí, aby se přestalo s vražděním, podepisují se protestní prohlášení, ale celkem bez výsledku. Ukažte mi jednoho normálního člověka, který by chtěl zemřít z radioaktivního záření. Celý svět touží po klidu a po míru, každý člověk hledá klid a pokoj. Odpovězte mi, získáte pokoj, když budete křičet "Ať žije mír!?" Nezáskáte!

Celý svět hledá mír, ale ne na pravém místě. Bude mi v říjnu 18 let. Vy si jistě myslíte, co nám může takové mládě říkat. Když tak čtu každý den v Mladé frontě a vidím ten zmatek ve světě a

mezi lidmi ta neštěstí, přírodní pohromy, a porovná vám to s Biblií, vidím jasně, jak se Stvořitel vysmívá všem těm, kteří myslí, že člověk něco je a něco dokáže. S kterým kombajnem se dají obnovit zmrzlé květy? Jak se zabráni povodním a smrštím? Jak zabráni lidstvo samo sobě, aby se nepovraždilo? Kde jinde můžete najít klid a pokoj a radost než v našem Spasiteli a jeho pevných zaslíbeních!

Vím, že mě pokládáte za nějakého blouznivce, ale jak mi vysvětlíte tyto otázky: Jak mohlo z 92 prvků vzniknout dokonale myslící lidské tělo jen tak bez nějakého řízení, že si třeba pan Uhlík vzpomněl a šel za panem Vodíkem a řekl mu, heleď, my bychom spolu mohli udělat základ živé hmoty? Doufám, že tam nebylo třeba metráků papíru na organizaci a administrativu. Odkud se vzaly složitě přírodní zákony? Říkáte, že věda vypočítává na základě polohasu uranu stáří Země. Jak se pozná podle kusu kamene, kde je prakticky nezvažitelné množství všelijakých hornin a uranu, stáří Země? Jak se přelilo na území Čech moře, aby se rozleptaly pískovcové skály, které jsou téměř ve středu Evropy? Kde brali první křesťané sílu, která jim pomáhala, když čekali, až je v aréně rozsáplou lvi? Stačilo, aby zapřeli svou víru a byli zachráněni, ale poznali tu nekonečnou cenu věčného života, kterou dostal člověk darem a kterou si nemůže vysloužit.

Dal bych celou svou výplatu za to, kdybyste otiskli tento můj dopis. Proč jsem vlastně psal? Jednak, abyste mi odpověděli na otázky. Hlav-

ně však proto, že máte radost, když vám napíše čtenáři o svých problémech a názorech. Jsem velmi zvědav, co uděláte s mým dopisem. Prosim vás, neházejte můj dopis hned do koše, zamyslete se trochu nad tím, co je v něm.

Těším se na odpověď.

Petr Lippert, ul. Prokopa Holého č.4 Sokolov

Z ohlasů na Petrův článek

Velice mě překvapil Tvůj list, který byl uveřejněn v Mladé frontě. Říká se, že naše mládež je nevěřící a nezná Boha. Alespoň ve školách začínají vést mladé lidi pryč od Boha. Ale ty jsi mě překvapil. Pán říká: "Kdo mě vyzná před lidmi, toho i já vyznám před Otcem svým!" Ta Tvá smělost velice mě překvapila a věř mi, dodala mi hodně síly! Jan Sandt, Ostrava, 26 let

Večer, když oblohou hvězd plane svit, já klekám k modlitbě svaté, mé oči znavené se slzami zarosí, má ústa za Tvé štěstí prosí. Jana Michálková, Zdravotní škola, Náchod

Peterko, som skutečne nesmierne rád, že Ťa aspoň tak poznám, že znova každému z mojích priateľov a bratrov môžem dať prečítať Tvoj článok, v ktorom je toľko odvahy, nebojácnosti a snad najviac síly a viery v Jediného Boha. Si mladý, ale krásne a múdro hovoríš, že jedine v Písmu Sv., a to v doslovnom jeho výkladu, bez vysvetlivok, a hlavne "modlitba a otvorené srdce"! Rudolf Štefanec, Skalica na Slovensku

Nedávno se mi dostala Mladá fronta do rukou. Nejvíce

ze všeho mne zaujal Váš dopis, jenž tam byl otisknut. Potom jsem četla vaše dopisy, které jste poslal mému otci. Velmi mne překvapilo, že mezi mládeží se našel někdo pevně nábožensky přesvědčen. Můj otec je taky tak nábožensky založen jako vy. Posílá mě do kostela a chtěl by, abych byla jiná. Vás rodiče k té víře náboženské vedou, nebo jste ji poznal sám? Napište mi, co mám dělat, abych byla ve víře svědomitější. Věra Qettingerová, Praha

Dostal se ke mně článek z Mladé fronty od jedné paní, která se přiklání na vaši stranu. Já jsem ho dala zase dál, aby nežůstal bez povšimnutí. Kateřina Behrová, Ostrov u Lanškrouna

Dozvěděla jsem se až nyní v poslední době, jaké jste jasné svědectví vydal o našem drahém Spasiteli a mám z toho velikou radost, že v našem národě ještě žije mladí lidé, kteří se nestydí vyznat, že milují Pána Ježíše. Marie Trčková, Újezd nad Lesy

V sobotní Mladé frontě se mně velmi líbil Váš článek v rubrice "Slovo mají čtenáři". Také já jsem toho názoru co Vy a ne jenom já, ale je mnoho mladých lidí tohoto smýšlení. Píšu také současně svůj názor do MF a myslím, že takových odpovědí tam budou mít víc, ale je otázka, jestli je uveřejní. Oni si vyberou jenom takové, které se jim budou hodit, a ostatní hodí do koše. Přála bych Vám, abyste viděli tu radost našich doma, jak se jim Váš dopis líbil. Ukazovala jsem ho též děvčatům v závodě a všechny byly stejného názoru a Vaším dopisem byly přímo nadšené. Lidka Gottfriedová, Buchlovice

AKCE V LISTOPADU

Není-li uvedeno jinak, místem konání je modlitebna Církve adventistů sedmého dne v Sokolově na Kraslické ulici 494/14

SOBOTA 1.11. 9:30 Sobotní škola Bible: Lásky a zákon. Pro děti zvláštní program. **11:00** Kázání Pavla Hološe **13:00** Odpolední program

ÚTERÝ 4.11. 17:00 Zkouška romské kapely Devleskere čhave aven

ČTVRTEK 6.11. 17:00 Návčik sborového zpěvu s H. Bauerovou **18:00** Multikulturní Bůh - úvod do Bible s Tomášem Kábrtem v Městské knihovně Chodov

PÁTEK 7.11. 18:00 Velký příběh Bible s manželi Kábrtovými: Bohatství a peníze nejsou nic špatného

SOBOTA 8.11. 9:30 Sobotní biblická škola: Víra a skutky, Pro děti zvláštní program. **11:10** Zahájení Modlitebního týdne s Bohuslavem Zámečnickem **13:00** Odpolední program, **16:00** Romská bohoslužba se skupinou Devleskere čhave aven, vede Bohuslav Zámečnik

PONDĚLÍ 9.-13.11. 18:30 Setkání Modlitebního týdne - NE u Zámečnickových, PO u M. Krokové, ÚT u Pačanových, ŠT u Hološových, ČT u Novákových

ÚTERÝ 10.11. 17:00 Zkouška romské kapely Devleskere čhave aven

PÁTEK 14.11. 18:00 Společná večeře Páně ve sboru v Karlových Varech - Doubí, Plzeňské ulici 49 k 600. výročí obnovy přijímání „pod obojí“

SOBOTA 15.11. 9:30 Sobotní biblická škola: Jazyk pod kontrolou, Pro děti zvláštní program. **11:10** ukončení Modlitebního týdne s A. Novákovou **13:00** Odpolední program, **16:00** Romská bohoslužba se skupinou Devleskere čhave aven, vede T. Kábrt

PONDĚLÍ 17.11. 18:00 Koncert operního pěvce Iva Hrachovce ke stát. svátku

ÚTERÝ 18.11. 17:00 Zkouška romské kapely Devleskere čhave aven

ČTVRTEK 20.11. 17:00 Návčik sborového zpěvu s Hedou Bauerovou **18:00** Úvod do Bible s T. Kábrtem v M. knihovně Chodov: Romské duchovní písně skupiny Devleskere čhave aven

PÁTEK 21.11. 15:30 Setkání dětského skautského klubu Pathfinder, **18:00** Velký příběh Bible s Kábrtovými: Babylon

SOBOTA 22.11. 9:30 Sobotní biblická škola: Pokorné přijetí nebeské moudrosti, Pro děti zvláštní program. **11:10** kázání Martina Lindtnera **13:00** Odpolední program **16:00** Romská bohoslužba se skupinou Devleskere čhave aven, vede Martin Lindtner

PONDĚLÍ 24.11. 18:00 Přednáška Tomáše Kábrta z České biblické společnosti: Duchovní rozměr svobody

ÚTERÝ 25.11. 17:00 Zkouška romské kapely Devleskere čhave aven **18:00** Úvod do Bible s T. Kábrtem v Městské knihovně Loket: Hlas na poušti

ČTVRTEK 27.11. 17:00 Návčik sborového zpěvu s Hedou Bauerovou

SOBOTA 29.11. 9:30 Sobotní biblická škola: Zákonodárce a soud, Pro děti zvláštní program. **11:10** kázání Jiřího Bauera ml. **13:00** Odpolední program **16:00** Romská bohoslužba se skupinou Devleskere čhave aven, vede T. Kábrt

PONDĚLÍ 1.12. 17:30 - Vernisáž výstavy s doprovodným programem Stvoření v Klášterním kostele v Sokolově, uvádí Libor Votoček, na koncertní akustickou kytaru hraje Martin Lindtner. Výstava bude otevřena do neděle **14.12.** denně kromě pondělí od 10 do 18 hodin, vstup je zdarma

Více na [//sokolov.casd.cz](http://sokolov.casd.cz)